

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

279. An etiam Pater nequeat obtinere beneficium in Ecclesia, in qua filius illius illegitimus habuit beneficium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

habuerit absque legitimo titulo, vel etiam aliquando eam habuerit minus pacificè. Garc. p. 7. c. 3. num. 59. Barb. loc. cit. num. 13. Paxjord. & Castrop. apud Pass. num. 255. Ac denique per habere beneficium intelligitur, sive habeatur in titulum, sive in commendam, sive in administrationem, Castrop. loc. cit. num. 11.

Quaestio 276. Quid intelligatur per ministrare in Ecclesia?

Respondeo: intelligi etiam ministerium exhibitum per modum cooperitoris, Pirh. de fil. presbyt. num. 55. Item ministerium illud, quod Clerici alicujus Ecclesiae, dum tenentur aliquando processionaliter accedere aliam Ecclesiam, in ea praestant, canendo sacrum, Antiphonas &c. ita ut si in ista Ecclesia pater est beneficiatus, filius illegitimus in neutra illarum possit esse beneficiatus, Castrop. num. 16. Garc. n. 69. Paxjord. num. 30. apud Pass. num. 257. Item intelligitur de ministerio, licet illud illegitimus possit praestare per substitutum. Pass. num. 259. contra Garc. loc. cit. n. 71. & Paxjord. num. 32. eò quòd licet etiam beneficium non requiratur residentiam, tamen non possit obtineri à filio in Ecclesia beneficii paterni. Non tamen ita intelligitur, ut illegitimus in Ecclesia beneficii paterni prohibeatur ex devotione, & non ex salario (intellige stabili; scilicet enim est, si legatur missa aliquoties ad elemosinam promerendam. Pirh. ad tit. de fil. presb. num. 55.) celebrare. Garc. loc. cit. c. 3. num. 70. Paxjord. num. 31. Pass. num. 258. Castrop. num. 16. contra Navar. cons. 1. q. 17. de consuet. Sayr. Riccium apud Barb. loc. cit. num. 62. Qui tamen etiam num. 27. una cum Garc. Ricc. Paxjord. citatis à Pass. tenet non licere illegitimo etiam laico tanquam Mulico cantare in Ecclesia paterni beneficii. Idem tenet Castrop. num. 16.

Quaestio 277. Num etiam comprehendatur pensio?

1. **R**espondeo primò affirmativè, si sermo est de pensione imposita fructibus paterni beneficii; verat siquidem Concilium, & hoc ipsum ob eandem rationem, ne scilicet memoria incontinentiae paternae duret. Castrop. de benef. d. 4. p. 2. num. 9.

2. Respondeo secundò negativè, de pensione fundata super alio quam paterno beneficio, ita ut Clericus habens facultatem transferendi pensiones possit eam transferre in filium suum illegitimum; aliàs simpliciter dispensatum ad beneficia & pensiones, quia pensio improprie est beneficium, & in odiosis non est facienda extensio. Castrop. loc. cit. Gigas de pensio. q. 86. nu. 3. Paris. de resign. benef. l. 6. q. 4. num. 21. Gonz. ad reg. 8. cancell. gl. 5. §. 5. num. 22. Barb. loc. cit. num. 35. contra Garc. p. 2. c. 3. num. 36. & Mandos. apud Pass. num. 264. hoc nixos fundamento, quòd videatur per hoc pari modo conservari memoria paternae incontinentiae, & pensio succedat loco beneficii, quorum tamen utrumque falsum videtur: & certè licet pensio succedat loco beneficii, quo ad qualitates in beneficiis requisitas, ita ut eadè aras, legitimitas, &c. requisita ad beneficium, requiratur etiam in pensione, non tamen succedit in dispositione speciali prohibitiva, cum inhabilitatus ad beneficia consequenda non sit eo ipso inhabilitatus ad pensiones con-

P. Leuren. Fori Benef. Tom. 1.

sequendas. Castrop. num. 10. ex Gonz. gl. 5. §. 5. num. 26. Navar. cons. 12. nu. 15. de rescrip. Adde, quòd pensio sub nomine beneficii non comprehendatur in praesenti, vel ex eo constare, quòd in dicto Concilii decreto, postquam actum de beneficio, agatur etiam de pensione, tanquam aliquo distincto; & certè aliàs nequidem talis filius obtinere posset pensionem super fructibus alterius beneficii ejusdem Ecclesiae. Castrop. cit. num. 10. Imò juxta Gig. q. 12. num. 2. nequidem comprehenditur pensio, quae est super eodem beneficio, aut praebenda, super qua pensionem habet Pater, uti nec pensio, quae est super beneficio domus paternae, aut etiam pensio, quae illegitimo legitime constituta fuit super beneficio tunc non paterno, dum illud postea pervenit ad patrem, ita ut eam filius retinere possit. Paxjord. loc. cit. num. 23. Pass. n. 264.

Quaestio 278. Quid in hoc puncto dicendum de illegitimis religiosorum?

Respondeo: non extendere quidem se ad hoc decretum illud Trident. utpote constitutum pro solis Clericis (quo nomine in pœnalibus non veniunt Religiosi) & extra ea, quae separatim pro regularibus statuerat Trid. fuscè probat Pass. n. 269. contra Mirand. rom. 2. q. 2. d. 10. & Lavor. c. 16. n. 47. tenentes universalissimè illegitimum sine speciali dispensatione distincta ab ea, qua dispensatus est ad Praelaturas, non posse esse Praelatum in tota ea Religione, in qua pater ejus fuit Praelatus, & contra Peyr. q. 2. c. 5. num. 140. limitantem hoc ad eandem provinciam, & contra Rodriq. rom. 1. q. 13. a. 7. Sigism. à Bon. d. 72. num. 5. Donat. p. 3. tr. 5. q. 31. num. 13. limitantes id ad idem Monasterium. Nihilominus vi Constit. Gregorii XIV. edita Anno 1590. quae incipit: *Circumspecta*; in qua, dum praecipitur, ut tales filii non recipiantur ad eandem Religionem, in qua pater est professus, multò magis praecipitur, ut non praeficiantur alijs. Item vi Constit. 30. Clément. VII. talis filius prohibetur obtinere quaecunque Monasteria & beneficia regularia, & saecularia, quae Pater ejus aliquando habuit. Verumtamen & hæc constitutio, cum loquatur limitatè de eodem numero beneficio, poterit adhuc illegitimus talis antecesserit dispensatus ad hoc, ut ejusdem Ordinis Religiosus esse possit, sine alia dispensatione esse Provincialis, non tamen Prior, si Pater ejus fuit in hoc conventu Prior. Pass. num. 271. & 272.

Quaestio 279. An igitur etiam è converso Pater nequeat obtinere beneficium in Ecclesia, in qua filius ejus illegitimus jam habuit aliquod beneficium?

1. **R**espondeo primò ex Lott. negativè, si sermo est de diverso beneficio quantumcunque existente in eadem Ecclesia. Lott. l. 2. q. 48. num. 194. eò quòd tunc forte non militet ita eadem ratio, ob quam vetatur filius illegitimus habere ibi beneficium, ubi pater ejus habuit, ut constabit ex mox dicendis, & de hoc casu successione, nimirum Patris in eadem Ecclesia, in diverso tamen beneficio, intelligendam esse decis. Seraph. 142. in qua dicitur, verba Trident. sess. 25. c. 15. ita esse concepta, ut non possint ullo pacto convenire parentibus, eò quòd, si ad arcendam memoriam paternam incontinentiae filii excluduntur, nullo modo possint,

possint arceri parentes ipsi, in quibus non cadit ista passio, ut per eorum successionem arguatur incontinentia parentum, cum possint esse nati ex legitimo matrimonio) item quæ fusè scripsit Garc. p. 7. c. 3. num. 28, & Rebuff. tit. de dispens. super defect. natal. ait Lott. num. 202. & 206. ubi etiam, quòd hæc scripta sint, salvâ sententiâ S. Congreg. ad quam magis pertinet decreti illius Tridentini interpretatio.

2. Respondeo secundò: affirmativè, si sermo est de patre succedente filio suo illegitimo in eodem beneficio; quia jam militat eadem ratio, nimirum excitatio & conservatio memoriæ incontinentiæ talis patris. Lott. num. 194. & 206. nam memoria paternæ incontinentiæ non excitatur tam ex persona filii, quàm ex factò successione in beneficio, licet postea excitata conservetur in persona filii (qui dum vivus est, dicitur testis paternæ incontinentiæ, c. priusquam. d. 28. & argumentum paternæ incontinentiæ Gl. in c. proposuisti. d. 82. & nuncius impudici patris, Host. in c. cum decorem. de fil. presb. n. 1.) hinc è conversò nihil est, quin ratione successione aequè conservetur hæc memoria in patre, non enim minus observabunt homines patrem obtinere beneficium, quod obtinebat illegitimus filius, quàm observaturi essent filium successisse in beneficio, quod obtinebat impudicus pater; imò magis, quia rarius; ut Gl. in c. legibus. d. 93. Ubi autem fuerit hæc memoria excitata, non est cur eadem aequè non conservetur in persona ejusdem patris vi naturalis relationis, quæ est inter patrem & filium. Lott. n. 195. & 196. sed neque dicas cum Jo. And. in c. ex transmissa. Abbate, ibid. n. 3. Butrio. n. 11. nullam existare de hoc expressam prohibitionem, & materiam esse exorbitantem. Nam cum militet eadem ratio, fit interpretatio intensiva, non extensiva. Lott. n. 198. ex Parif. conf. 32. num. 77. l. 1. Neque etiam est materia exorbitans, utpote qualis dicitur ea dispositio, quæ inducit aliquid in specie contra id, quod jure antiquo dispositum fuerat in genere. Menoch. de recap. possess. remed. 14. n. 13. Lott. n. 199. & etiam si materia sit exorbitans, adhuc procedit argumentatio ab identitate rationis, ut Alex. conf. 89. n. 6. ita ut, si qui contrarium docuerint, constet eos minus propriè accepisse materiam exorbitantem. Lott. n. 200.

Questio 280. An ergo pater habere possit beneficium in Ecclesia, in qua filius ejus illegitimus jam est beneficiatus?

Respondeo: negativè. Castrop. de benef. d. 4. p. 2. num. 6. citans Garc. p. 7. c. 3. n. 31. Etsi enim Trident. hunc casum directè non tetigerit, neque id vetuerit expressis verbis (dum loquens de patre & filio beneficiatis jam tempore Concilii, solum expressè disponat: quòd si in præsentia pater & filius in eadem Ecclesia sint beneficiati, filius cogatur beneficium dimittere patre intacto) tacite tamen & virtualiter hoc ipsum vetare videtur, cum enim voluerit, ne filius illegitimus & pater in eadem Ecclesia beneficiati existant, ut paternæ incontinentiæ memoria longissimè arceatur, frustraretur Concilium hoc suo fine, si pater obtinere possit beneficium in Ecclesia, in qua filius ejus illegitimus jam habet beneficium, adeòque dicendum, non posse id patrem, neque enim filius cogendus est beneficium jam acquisitum relinque-

re, sed potius pater impediendus ab illo consequendo, quia ipse agit de lucro captando, & filius de damno vitando. Castrop. loc. cit.

Questio 281. Quid dicendum hac in parte de filiis legitimis presbyterorum, aliorumve Clericorum?

1. **R**espondeo primò: posse illos in Ecclesia, in qua eorum pater provisorius, providei, id enim nec à jure communi, nec à Trident. vetatur. Castrop. de benef. d. 4. p. 2.

2. Respondeo secundò: non posse illos patri in eodem beneficio succedere immediatè. c. ad extirpandas. c. constitutus, de fil. presb. Poterunt tamen in eo succedere mediatè. c. ex transmissa. l. cod. & c. ad extirp. ibi. Gl. Innoc. Abb. Barb. Garc. p. 7. c. 3. n. 3. Sanch. opusc. l. 2. c. 1. dub. 14. n. 2. Pall. n. 122. Lott. l. 2. q. 48. n. 178. & seq. Species siquidem illa hæreditaria successione in beneficio, quæ est ratio unica, ob quam prohibetur filius succedere in beneficio paterno, locum non habet, nec ullatenus comparet, seu representatur propter mediam intercedentem personam, utpote quæ illam speciem ita submovet, ut nec per imaginationem quis suspicari possit activitatem alicujus juris hæreditarii. Lott. loc. cit.

Questio 282. Qualiter hoc ipsum extendendum aut limitandum?

1. **R**espondeo primò: sic extendendum ut locum habeat, etiam in filio adoptivo; cum & hic propriè sit filius familias. l. 1. ff. de adopt. succedatque aequè patri, quantumcunque sacerdoti, tam ex testamento, quàm ab intestato, ut AA. in l. si quis posthumus. de lib. & posthum. Lott. cit. q. 48. n. 186. supponens cum communiore, pro qua citat quamplurimos num. 187. Sacerdotem posse, quem velit, sibi adoptare in filium, modò tamen, si agatur de adrogatione, accedat Auctoritas Papæ. Si verò de adoptione simplici, auctoritas magistratûs Ecclesiastici. Lott. cit. n. 187. citans Rujinum, conf. 167. l. 5. licet, ut idem Lott. in hoc casu exigatur alicujus citatio.

2. Respondeo secundò: ita ut ea dicatur adhuc successio mediata, dum inter patrem & filium mediat alius, qui legitimè possederit idem patris beneficium, etsi in eo nunquam ministrarit, adeòque is in dictum filium poterit illud resignare. Pall. nu. 223. contra Rebuff. secus, si medius ille possederit invalidè. Sanch. loc. cit. n. 5. Pall. n. 224. sic etiam dum quis obtinuit v. g. Rectoriam principalem Titii, potest is instituere Vicarium perpetuum filium Titii, quia jam filius non succedit immediatè in jure & titulo patris, sed potius in jure præsentis Rectoris, mediantis inter ipsum & patrem. Et ita communicatio illa tituli & juris beneficalis inter Rectorem principalem, & Vicarium perpetuum non refert speciem successione hæreditariæ, qualem quia referret, si pater, ad quem ratione alicujus personatûs v. g. cui Ecclesia parochialis est incorporata, filium suum legitimum in illa parochia constitueret Vicarium perpetuum, hinc id non potest. Laym. in c. Michal. de fil. presb. num. 2. Pirh. ad eund. tit. n. 41. Item si Patens Rector Ecclesiæ moreretur ante Vicarium suum perpetuum, potest filius, mortuo illo Vicario, consequi istam Vicariam, quia jam censetur mediare inter pa-